

«На белебені до поля...» (1891)

Глібов Леонід Іванович

На белебені до поля
Збудувала хату доля;
Тую хату знає всяк —
І заможний, і бідняк.
По надвір'ю вітер грає,
Голуб голуба ганяє,
В хаті панійка тонка
Крутить пана товстяка.
Баби збоку теє бачуть
І собі по лаві скачуть,
А дідок на них глядить
І ціпочком стукотить.
Нуте, діти, помаленьку
Розберіть тую брехеньку
Аж від п'ят до голови,
Хто хитріш — чи я, чи ви?

Невеличка витребенька,
А на розвідки труденька,
Всюди тиче хитрий клин,
Каже: хата — аж то *млин*.
Голуб голуба ганяє —
Вітер *крила* повертає,
І не пані — *шестірня*
Камінь крутить, розганя.
Позбиралися докупи
Танцювать не баби — *ступи*,
Що товчуться над пшоном;
Дід — *мірошник* з молотком.

[1891]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/na_belebeni_do_polia